

Gemma Humet, mirada crítica al Mediterrani

Estrenem la cançó "Les veus del mar", sobre la crisi de refugiats | El segon disc de la música, 'Encara', veurà la llum el 28 d'abril

Gemma Humet | Juan Miguel Morales

Malgrat la seva joventut, ja fa temps que **Gemma Humet** es mou pels escenaris. Sigui com a intèrpret acompanyant els grans músics de la cançó com **Toti Soler** o **Toni Xuclà** o amb el seu projecte en solitari, que va presentar amb el debut *Si canto enrere* (Satélite K, 2015), la música va assolint fites creatives. La més nova és el disc *Encara* (Satélite K, 2017), un àlbum de cançó protesta passat pel seu filtre que veurà la llum el proper 28 d'abril.

Una de les claus del disc és un salt endavant en la sonoritat, més moderna i renovada. "Dins meu hi havia una necessitat de buscar sons més elèctrics i atmosfèrics, i per fer això necessitava rodejar-me de gent que dominés aquest camp", explica la música. L'escollit ha estat el músic i productor de confiança de **Jorge Drexler**, Carles 'Campi' Campón, encarregat de revestir els temes amb un nou aire.

Vídeo: <http://www.youtube.com/watch?v=2YEzDOGdM9k>

L'altre pilar fonamental és el to crític i el contingut social del disc, que es fa palès al primer avançament que estrenem a Enderrock.cat, "Les veus del mar". La cançó versa al voltant de la crisi de refugiats, un tema amb què ha empatitzat molt: "M'hauria agradat molt poder anar a Grècia l'estiu passat, als camps de refugiats de la Mediterrània. Però em vaig quedar embarassada i ja no vaig poder, tot i que em va quedar molt l'espina", comenta.

Aquesta veu, dolça però crítica, es fa extensible a les 10 cançons d'*Encara*: "Penso que les persones que tenim la sort de tenir un micròfon al davant i no som polítics hem de dir les coses, perquè si no ho diem nosaltres, qui ho fa? Tenia la necessitat moral d'expressar i comunicar aquesta part de mi", conclou **Humet**.